

Kun maailmasi on luhistumassa

“Ellette usko, te ette kestä.” (Jes. 7:9.)

Avaintekstit:

Jes. 7:1-9;
Jes. 7:10-13;
Jes. 7:14.

Eräänä sapattina kirkon jälkeen Connie ja Roy ajoivat kotipihaansa. Yksi heidän kääpiökanoistaan lensi hädissään pihan poikki heidän eteensä. Jokin oli vialla. Lemmikkikanojen olisi kuulunut olla turvallisesti omassa häkissään, mutta nyt ne olivat vapaina. Pikainen tarkistus osoitti, että meneillään oli tragedia. Beethoven, naapurin pieni koira, oli myös karannut omasta pihastaan ja oli nyt lammen rannassa Daisy hampaissaan. Daisy oli kaunis, muniva kana, jolla oli pörröiset, valkoiset pyrstösulat. Connie nappasi Daisyn, mutta liian myöhään. Hänen kallisarvoinen lemmikkinsä, jonka kaula oli ruhjottu, kuoli pian hänen käsivarsilleen. Connie istui maahan, piti kuollutta kanaansa sylissään ja itki.

Eräs toinen perheen lemmikeistä häiriintyi tilanteesta pahan kerran. Suurikokoinen valkoinen anka nimeltä Waddlesworth näki Connien pitelevän Daisyä ja tuntui kuvittelevan, että emäntä oli tappanut sen. Niinpä seuraavan kahden viikon ajan aina kun Waddlesworth näki Connien, se hyökkäsi raivokkaasti tämän kimppuun näykkien tätä kipeästi terävällä nokallaan. Joskus on vaikea hahmottaa, ketkä ovat ystäviä ja ketkä vihollisia.

Tällä viikolla tarkastelemme Juudan kuningasta, jolla oli sama ongelma. Pyrimme ymmärtämään, miksi hän teki vääriä valintoja.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 16.1.2020

VAARA POHJOI- SESTA

(JES. 7:1-9)

Millaisen kriisin kuningas Ahas kohtasi hallituskautensa alussa? 2. Kun. 15:37, 38; 2. Kun. 16:5, 6; Jes. 7:1, 2.

Israel (Efraim) ja Syyria (Aramea) liittoutuivat pienempää, eteläpuolellaan sijaitsevaa Juudan maata vastaan. Juuda oli tuolloin heikentynyt edomilaisten ja filistealaisten hyökkäyksestä. Juuda oli aiemminkin taistellut Israelia vastaan, mutta nyt Israelin ja Syyrian ylivoima asetti sen todella suureen vaaraan. Vaikuttaa siltä, että Israel ja Syyria halusivat pakottaa Juudan osallistumaan kanssaan liittoon mahtavaa Assyrian kuningasta, Tiglatpileser III:ta vastaan (toiselta nimeltään Pul, 2. Kun. 15:19), jonka alati laajeneva valtakunta uhkasi heitä. Israel ja Syyria unohtivat pitkään jatkuneet keskinäiset kiistansa vielä suuremman yhteisen vaaran edessä. Jos he saisivat vallattua Juudan ja asetettua nukkehallsijan sinne (Jes. 7:5, 6), he voisivat käyttää Juudan resursseja ja miesvoimaa.

Mikä oli Ahasin ratkaisu, kun hänen maailmansa oli luhistumassa? 2. Kun. 16:7-9; 2. Aik. 28:16.

Sen sijaan, että olisi nähnyt Jumalan ainoana ystävänä, joka voisi pelastaa hänet ja hänen maansa, Ahas yritti ystäväystyä vihollistensa vihollisen Tiglatpileser III:n kanssa. Assyrian kuningas suostui mielellään Ahasin avunpyyntöön Syyriaa ja Israelia vastaan. Tiglatpileser sai Ahasilta runsaan lahjuksen ja hyvän syyn hyökätä Syyriaan, minkä hän heti tekikin (2. Kun. 16:9). Syyrialais-israelilaisen liittouman voima murtui. Hetken näytti kuin Ahas olisi pelastanut Juudan.

Ahasin toiminta ei yllätä. Hän oli ollut yksi Juudan huonoimmista hallitsijoista tuohon asti (2. Kun. 16:3, 4; 2. Aik. 28:2-4).

Kun luemme, millainen Ahas oli, ymmärrämme paremmin, miksi hän reagoi valitsemallaan tavalla vaaraan. Mitä voimme oppia tästä henkilökohtaisesti? Jos emme tottele Herraa tässä hetkessä, miksi kuvittelisimme, että meillä olisi uskoa luottaa häneen silloin, kun oikeat koettelemukset kohtaavat meitä? (Ks. Jaak. 2:22; Jer. 12:5.)

YRITYS PYSÄYTTÄÄ (JES. 7:3-9)

Ahasin punnitessa vaihtoehtojaan Israelin ja Syyrian uhan torjumiseksi Jumala salli Ahasille vaikeuksia kurittaakseen tätä ja saadakseen tämän järkiinsä (2. Aik. 28:5, 19). Vaikka avun pyytäminen Tiglatpileseriltä vaikutti Ahasista loogiselta ja houkuttelevalta, Jumala tiesi, että se veisi Juudan valtakunnan vieraan vallan alle, josta se ei enää koskaan nousisi.

Ahas oli ottamassa suurta riskiä, joten Herra lähetti Jesajan pysäyttämään kuninkaan (kun tämä ilmeisesti oli tarkistamassa Jerusalemin vesivarastoja mahdollisen piirityksen varalta) ja taivuttelemaan tämän luopumaan yhteydenotosta Assyrian johtajaan.

Miksi Herra käski Jesajaa ottamaan mukaan tämän pojan, Sear-Jasubin (Jes. 7:3)?

Ahas varmasti pelästyi Jesajan tervehtiessä tätä ja esitellessä tälle poikansa nimeltä 'Jäänös palaa takaisin'. Minkä jäänös? Palaa mistä? Koska pojan isä oli profeetta, nimi kuulosi pahaenteiseltä Jumalan sanomalta siitä, että kansa vietäisiin vangiksi. Vai tarkoittiko se Jumalan puoleen palaamista, kääntymistä synneistä? (Verbi "palata" merkitsi myös parannuksen tekemistä.) Jumalan viesti Ahasille oli: Se tarkoittaa sitä, mitä sinä panet sen tarkoittamaan! Kääntykää synneistänne tai teidät karkotetaan, ja karkotettujen joukosta jäänös palaa takaisin. Päätös on sinun!

Millainen Jumalan sanoma oli kuninkaan tilanteeseen? Jes. 7:4-9.

Syyrian ja Israelin uhka menisi ohi ja Juuda säästyisi. Voimat, jotka Ahasin silmissä näyttivät suunnattoman suurilta, kuin laavaa syökseviltä tulivuorilta, olivat Jumalan silmissä vain "kaksi savuavaa kekälettä" (Jes. 7:4). Ahasin ei tarvinnut pyytää Assyrialta apua.

Tehdäkseen oikean valinnan Ahasin piti luottaa Herraan ja hänen lupauksiinsa. Hänen piti uskoa voidakseen kestää (Jes. 7:9). Sanoilla "usko" ja "kestää" on heprean kielessä sama juuri. Samasta juuresta muodostetaan myös sanat "totuus" ja *amen* ('totisesti'). Ahasin tuli olla varma saadakseen varmuutta, hänen täytyi luottaa ollakseen luotettava.

TOINEN MAHDOLLI- SUUS

(JES. 7:10-13)

Ahas ei vastannut Jesajan kutsuun luottaa Jumalaan. Armosaan Jumala antoi tälle toisen mahdollisuuden kehottaen pyytämään merkkiä ”vaikka tuonelan syvyydestä tai taivaan korkeudesta” (Jes. 7:11). Tässä on yksi suurimmista koskaan ihmiselle tarjotuista uskon kutsuista. Ja toisin kuin joissakin arvonnoissa, Jumala ei piilota mitään ehtoja pienellä painettuun tekstiin. Jumala ei rajoittanut tarjoustaan edes puoleen valtakuntaan, kuten maalliset hallitsijat ollessaan äärimmäisen anteliaita (Est. 5:6; 7:2; Mark. 6:23). Ahas olisi voinut pyytää merkkiä vaikka vuoren korkuisen kasan kultaa tai sotilaita niin paljon kuin Välimeren rannoilla on hiekanjyviä.

Miksi Ahas kieltäytyi pyytämästä mitään? Jes. 7:12.

Ensisilmäyksellä Ahasin vastaus vaikuttaa hurskaalta. Hän ei panisi Herraa koetukselle, kuten israelilaiset vuosisatoja aiemmin erämaavaelluksensa aikana (2. Moos. 17:2; 5. Moos. 6:16). Ero tässä oli siinä, että Jumala nimenomaan pyysi koettelemaan itseään (vrt. Mal. 3:10). Tämän äärettömän anteliaan lahjan vastaanottaminen olisi miellyttänyt häntä, ei koetellut hänen kärsivällisyyttään. Ahas ei kuitenkaan halunnut antaa Jumalalle edes tilaisuutta auttaa itseään uskomaan. Hän telkesi ja pulttasi sydämensä oven kiinni pitäkseen uskon ulkopuolella.

Lue Jes. 7:13. Mitä Jesaja tässä sanoo?

Kieltäytymällä koettelemasta Jumalaa muka välttääkseen tämän kärsivällisyyden koettelemista Ahas nimenomaan koeteli sitä. Jakeen huolestuttavin asia on se, että tässä Jesaja kutsuu Jumalaa ”minun Jumalakseni”, kun hän jakeessa 11 pyysi kuningasta pyytämään merkkiä ”Herralta, [sinun] Jumalaltasi”. Kun Ahas kieltäytyi jumalallisesta tarjouksesta, hän hylkäsi Herran omana Jumalanaan.

Mitä opimme tämän päivän tekstistä Jumalan kärsivällisyydestä ja halusta johtaa meidät kaikki pelastukseen? Entä ihmissydämen sokeudesta ja kovuudesta silloin, kun se ei ole täysin antautunut Herralle? Ajatteletko, että Ahas olisi uskonut, jos Jumala olisi antanut hänelle hänen pyytämänsä merkin?

POIKA MERKKINÄ

(JES. 7:14)

Ahas ei piitannut luvatusista merkistä (Jes. 7:12). Kun Jumala lupaa antaa merkin (Jes. 7:14), odotamme jotakin henkeäsalpaavan suurta, jonka vain Jumalan mielikuvitus pystyy tuottamaan (vrt. Jes. 55:9; 1. Kor. 2:9).

Merkki onkin poika! Miten ihmeessä nuoren naisen synnyttämä poikalapsi, Immanuel, voisi olla raamatulliset mittasuhteet omaava merkki? Kuka tuo nainen on ja kuka on hänen poikansa?

Vanha testamentti ei kerro tämän merkin täyttymisestä, kuten se kertoo muiden annettujen merkkien täyttymisistä (esim. Tuom. 6:36–40). Seuraavassa joitakin mahdollisia merkin täyttymisiä vain Vanhaan testamenttiin perustuen:

1. Koska "neitsyt" (hepr. 'nuori nainen') viittaa naimaikäiseen naiseen, monet olettavat hänen olevan Jerusalemissa asuva, naimisissa oleva nainen, kenties Jesajan vaimo. Jes. 8:3 kertoo, miten Jesajalle syntyi poika vaimonsa kanssa. Poika sai kuitenkin nimekseen Maher-Salal-Has-Bas (Jes. 8:1–4), ei Immanuel. Silti molempiin poikiin liittyvä merkki on samanlainen siten, että ennen kuin he ehtivät siihen ikään, jossa osaavat valita hyvän ja pahan, Syyria ja Israel olisi tuhattu (Jes. 7:16; Jes. 8:4).

2. Joidenkin mielestä Immanuelilla tarkoitetaan Hiskiaa, Ahasin poikaa, josta tuli seuraava kuningas. Hänestä ei kuitenkaan käytetä nimeä Immanuel.

3. Koska Immanuel, 'Jumala kanssamme', viittaa Jumalan läsnäoloon, hän voisi olla sama erityinen poika, josta Jes. 9 ja 11 ennustavat. Jos näin, hänen kuvauksensa Jumalana (Jes. 9:5) ja lisäin juurivesana (Jes. 11:10) ylittää kaiken sen, mikä voitaisiin yhdistää hyvään kuningas Hiskiaan.

4. Jos lapsi olisi syntynyt luonnollisella tavalla naimattomalle naiselle, se tarkoittaisi aviotonta lasta, joka olisi syntynyt siveettömyydestä (ks. 5. Moos. 22:20, 21). Miksi Jumala viittaisi tällaiseen lapseen merkkinä, joka innoittaisi uskaan?

Uusi testamentti tunnistaa Jeesuksen Immanueliksi (Matt. 1:21–23), joka syntyi puhtaalle neitsyelle. Jeesus on myös jumalallinen Poika (Jes. 9:5; Matt. 3:17) ja lisäin juuriverso ja -vesa (Jes. 11:1, 10; Ilm. 22: 16). Profeettallisen ajan täytyessä Jeesus, "Jumala kanssamme", syntyi naisesta (Gal. 4:4).

Millaista lohtua Kristuksen ihmiseksi tulo tuo meille tässä kylmässä, pelottavassa ja piittaamattomassa maailmassa?

**”JUMALA
ON MEIDÄN
KANS-
SAMME”!
(JES. 7:14)**

Jesajan lasten nimillä oli merkitys (Sear-Jasub, ’jäännös palaa takaisin’; Maher-Salal-Has-Bas, ’pakene, saalis, ryöstäjä lähestyy’). Samoin on nimellä Immanuel. Yleisesti hyväksytystä käännöksestä ’Jumala kanssamme’ puuttuu olla-verbi, koska sitä ei heprean kielessä käytetä. Oikea käännös kuuluu ’Jumala on meidän kanssamme’ (vrt. samaan ilmaisuun Jes. 8:10). Vastaavasti nimi Jeesus (kreik. nimi, hepr. nimestä Joosua) tarkoittaa ”Herra on pelastus” (verbi lisätty). Vertaa tätä nimeen Jesaja, ’Herran pelastus’.

Nimi Immanuel ei ole vain kuvaus, se on lupaus: ”Jumala on meidän kanssamme!”

Mitä lupaus siitä, että Jumala on meidän kanssamme, merkitsee meille?

Suurempaa vakuutusta ja lohdutusta ei ole. Jumala ei lupaa, ettemme joudu kestäämään vastoinkäymisiä ja kipua, mutta hän lupaa olla kanssamme. ”Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinä suojelet minua kädelläsi, johdatat paimensauvallaasi.” (Ps. 23:4.)

”Jumala sanoo: ’Kun kuljet vesien halki, minä olen sinun kanssasi, kun virtojen poikki, ne eivät tempaa sinua mukaansa, kun astut tulen lävitse, sinä et pala eikä liekki sinua polta.’ (Jes. 43:2.)

Missä Herra oli silloin, kun babylonialaiset heittivät Danielin kolme ystävää tuliseen uuniin? Hän oli heidän kanssaan (Dan. 3:23–25). Missä Herra oli Jaakobin ahdistuksen hetkellä tämän painiessa aamunkoittoon asti? Jaakobin käsivarsilla. Sen lähemmäksi ei olisi voinut päästä (1. Moos. 32:24–30).

Silloinkin kun Herra ei ilmaannu fyysisessä muodossa maan päällä, hän on mukana kansansa kanssa kaikessa, mitä nämä käyvät läpi. Missä Herra oli, kun kansanjoukko tuomitsi Stefanoksen? Seisomassa Jumalan oikealla puolella (Ap. t. 7:55). Kun Jeesus nousi taivaaseen, hän asettui ’istumilleen Majesteetin oikealle puolelle’ (Hepr. 1:3). Silti Jeesus nousi seisomaan, kun Stefanos oli vaikeuksissa ja hänet oltiin kivittämässä kuoliaaksi.

Vaikka meillä on lupaus siitä, että Jumala on kanssamme, mitä apua siitä on silloin, kun joudumme kohtaamaan hirvittäviä koettelemuksia ja kärsimystä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Tälle on annettava nimi Immanuel, – Jumala meidän kanssamme.’ ‘Jumalan kirkkauden tuntemisen valo’ nähdään ‘Jeesuksen Kristuksen kasvoissa.’ Ikuisista ajoista Herra Jeesus Kristus oli yhtä Isän kanssa, hän oli ‘Jumalan kuva’, hänen suuruutensa ja ylevyytensä kuva, ‘hänen kirkkautensa säteily’. Tämän kirkkauden ilmaisemista varten hän tuli maailmaan. Hän tuli tämän synnin pimentämän maan päälle ilmaisemaan Jumalan rakkauden valoa, olemaan ‘Jumala meidän kanssamme’. Siksi hänestä oli ennustettu: ‘Tälle on annettava nimi Immanuel.’” (4AO 11.)

”Koko Juudan valtakunnalle olisi ollut onneksi, jos Aahas olisi vastaanottanut tämän taivaan sanomana. Mutta hän halusi mieluummin turvautua lihan käsivarteen ja pyysi apua pakanoilta. Epätoivoissaan hän lähetti Tiglat-Pileserille, Assyrian kuninkaalle, tämän sanan: ‘Minä olen sinun palvelijasi ja sinun poikasi. Tule ja pelasta minut Aramin kuninkaan ja Israelin kuninkaan käsistä; he ovat hyökänneet minun kimpuuni’ (2 Kun. 16:7). Pyyntönsä mukana kuningas lähetti runsaita lahjoja aarrekammioistaan ja Herran temppeleistä.” (3AO 163.)

Keskustelunaiheita:

1. Kun olet tekemässä päätöstä jonkin asian suhteen, onko oikein pyytää Jumalalta merkkiä? Millaisia vaaroja merkin pyytämiseen voi liittyä?
2. On hyvä saada ihmisiltä apua, mutta missä sen rajat tulevat vastaan ja kuinka ne voi tunnistaa?
3. Venäläinen kirjailija Leo Tolstoi kirjoitti ystävälleen, että ”kun ihminen tajuaa, että kuolema on kaiken loppu, sen jälkeen mikään ei ole kauheampaa kuin elämä”. Miten tietomme siitä, että ”Jumala on meidän kanssamme”, auttaa vastaamaan tällaiseen väitteeseen?